

IX Ka 840/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w IX Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO J.Sobierajski

Sędziowie SO: J.Kujaczyńska-Gajdamowicz

L.Gutkowski (spr)

Protokolant: st.sekr.sąd. M.Kaiser

przy udziale prokuratora Prok. Rej. T. w T. T. G.

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2019r. sprawy

M. F., oskarżonego z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 17 września 2018 roku

sygn. akt. (...)

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt II w ten sposób, że uchyla zobowiązanie do naprawienia szkody zawarte w ppkt 1-2 i 5-7;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 840/18

UZASADNIENIE

M. F. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 25 sierpnia 2016 roku, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 560 zł wprowadzając w/w w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy sprzedaży telefonu komórkowego m-ki H. (...) zawartej za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego (...), **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk**,

II. w dniu 6 sierpnia 2016 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził K. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 280 zł wprowadzając w/w w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy sprzedaży telefonu komórkowego m-ki H. (...) zawartej za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego (...), **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk**,

III. w dniu 13 sierpnia 2016 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził K. U. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 395 zł wprowadzając w/w w błąd co do zamiaru i możliwości

wywiązania się z umowy sprzedaży telefonu komórkowego m-ki H. (...) koloru złotego zawartej za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego (...), **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk**,

IV. w dniu 15 listopada 2016 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 180 zł wprowadzając w/w w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy sprzedaży wózka dziecięcego zawartej za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego (...), **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk**,

V. w dniu 16 września 2016 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził P. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1400 zł wprowadzając w/w w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy sprzedaży telefonu komórkowego m-ki L. (...) zawartej za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego (...), **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk**,

VI. w dniu 9 listopada 2016 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2000 zł wprowadzając w/w w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy sprzedaży dwóch telefonów komórkowych m-ki S. (...) oraz H. (...) zawartej za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego (...), **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk**,

VII. w dniu 17 października 2016 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł wprowadzając w/w w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy sprzedaży dwóch telefonów komórkowych m-ki S. (...) zawartej za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego (...), **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk**.

Wyrokiem z dnia 17 września 2018 roku **Sąd Rejonowy w T., sygn. akt (...)**, uznał oskarżonego M. F. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk i za to w myśl art. 91 § 1 kk na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz M. G. kwoty 560 zł, K. K. kwoty 280 zł, K. U. kwoty 395 zł, M. Z. kwoty 180 zł, P. G. kwoty 1400 zł, M. J. kwoty 2000 zł, A. K. kwoty 1000 zł.

Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł **oskarżony** zaskarżając wyrok **w części** dotyczącej orzeczenia o **karze**.

Oskarżony zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary orzeczonej w wymiarze jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem skarżącego prawidłowa ocena okoliczności dotyczących wymiaru kary uzasadnia orzeczenie jej w niższej wysokości.

Powołując się na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary i wymierzenie jej w granicach dolnego ustawowego zagrożenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Po zapoznaniu się z całokształtem zgromadzonego materiału, treścią zaskarżonego wyroku, treścią jego uzasadnienia oraz treścią apelacji, Sąd Okręgowy stwierdził, że apelacja oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zastrzeżeń Sądu odwoławczego nie budzi prawidłowość ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku. Sąd II instancji zauważył jednak, że oskarżony na moment zakończenia postępowania przed Sądem I instancji naprawił szkody wyrządzone na rzecz M. G., P. G., K. K., M. J., A. K. (k. 587-588 akt). Stąd Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w jego pkt II w ten sposób, że uchylił zobowiązanie do naprawienia szkody zawarte w ppkt 1-2 i 5-7. Tym samym nadal aktualny pozostaje spoczywający na oskarżonym obowiązek naprawienia szkody względem K. U. oraz M. Z..

Zdaniem skarżącego wymierzona oskarżonemu kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest rażąco niewspółmierna do okoliczności czynu oraz zachowania oskarżonego po jego popełnieniu. W ocenie apelującego Sąd

meriti zbyt małe znaczenie przypisał okoliczności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz do wyrażenia przez niego skruchy.

Z argumentacją skarżącego nie sposób się zgodzić.

Sąd I instancji zasadnie za okoliczności łagodzące uznał przyznanie się oskarżonego do winy, wyrażone przez niego żal oraz gotowość naprawienia wyrządzonych szkód. Nie ma racji skarżący twierdząc, że Sąd Rejonowy do okoliczności tych przypisał zbyt małe znaczenie. Otóż jakkolwiek postawa oskarżonego zasługuje w tym względzie na aprobatę i w konsekwencji winna rzutować na wymiar kary, to jednak w kontekście całokształtu przedmiotowej sprawy nie należy jej przeceniać. Należy mieć bowiem na uwadze, że zarzucane oskarżonemu przestępstwo oszustwa zostało popełnione za pomocą Internetu. Zważywszy na współczesne możliwości techniczne przyznanie się określonej osoby do popełnienia takiego przestępstwa stanowi element pomocniczy i w zasadzie wtórny przy identyfikacji sprawy.

Całkowicie nietrafny pozostaje również ten argument skarżącego, w którym stwierdza, że orzeczona względem niego kara jest niewspółmierna ze względu na zachowanie oskarżonego po popełnieniu czynów stanowiących przedmiot niniejszego postępowania. Bynajmniej niewspółmierność ta nie polega na nadmiernej surowości tejże kary. Otóż faktycznie sąd wymierzając karę uwzględnia w szczególności zachowanie sprawcy po popełnieniu przestępstwa. Mianowicie, z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że oskarżony poza skazaniem w przedmiotowej sprawie był w dalszym okresie czasowym wielokrotnie skazywany za przestępstwo oszustwa (informacja z KRR – k. 614 – 615v akt). Zachowanie takie z całą stanowczością nie przemawia za zmianą orzeczonej względem M. F. kary poprzez jej złagodzenie.

Dodatkowo warto zwrócić uwagę, że za orzeczeniem względem oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze przyjętym przez Sąd I instancji przemawia społeczna szkodliwość jego czynu, a zwłaszcza liczba osób pokrzywdzonych jego działaniem, popełnienie zarzucanych mu czynów zabronionych w tzw. ciągu przestępstw, jak również wcześniejsza karalność oskarżonego za przestępstwo oszustwa.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Odwoławczy w pkt I wyroku zmienił zaskarżony wyrok w pkt II w ten sposób, że uchylił zobowiązanie do naprawienia szkody zawarte w ppkt 1-2 i 5-7, natomiast w pozostałym zakresie, uznając apelację za bezzasadną, tenże wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego M. F. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa. W ocenie Sądu Okręgowego jego sytuacja materialna jest taka, że obciążanie go kosztami postępowania odwoławczego mogłoby utrudnić realizację pozostałych zobowiązań wynikających z zaskarżonego wyroku.